

Zpěvník

Dílo je vytvořeno pod licencí Creative Commons (CC BY 4.0). Autorem je VasaM.
Dílo smíte:

- *sdílet* – rozmnožovat a distribuovat materiál prostřednictvím jakéhokoli média v jakémkoli formátu
- *upravit* – remixovat, změnit a vyjít z původního díla pro jakýkoliv účel, a to i komerční.

Za podmínky uvedení jeho původu, tedy je Vaší povinností uvést autorství, poskytnout s dílem odkaz na licenci a vyznačit Vámi provedené změny. Toho můžete docílit jakýmkoli rozumným způsobem, nicméně nikdy ne způsobem naznačujícím, že by poskytovatel licence schvaloval nebo podporoval Vás nebo Váš způsob užití díla. Poskytovatel licence nemůže odvolat tato oprávnění do té doby, dokud dodržíte licenční podmínky.

Zdrojové soubory k tomuto zpěvníku najdete na <https://github.com/VasaMM/zpevník>.
Vytvořené pdf tamtéž.

Ke zpěvníku byl vytvořen playlist pro službu Spotify <https://open.spotify.com/playlist/2eriz9vxG9uJzPwseSasVu?si=fcc7d09377ba4879>.

Tento soubor byl vytvořen 10. února 2023.

Obsah

A	
A te Rehradice (Vlasta Redl)	1
Amazonka (Hop Trop)	2
★Anděl (Karel Kryl)	3
Až to se mnou sekne (Jaromír Nohavica)	4
B	
Babička Mary (Jan Werich, Jiří Voskovec)	6
Batalion (Spirituál kvintet)	8
Bedna od whisky (bratři Ryvolové)	9
★Bláznova ukolébavka (Pavel Dydovič)	11
Blues Folsomské věznice (Greenhorns)	12
Blues na cestu poslední (Semafor)	13
Břímě (Petr Kalandra)	14
Buráky (Michal Tučný)	15
C	
Cesta (Kryštof)	16
Čůrej! (Kašpárek v rohlíku)	17
D	
Dětské šaty (Petr Kalandra)	19
Divocí koně (Jaromír Nohavica)	20
★Dobrák od kosti (Chinaski)	21
Dokud se zpívá (Jaromír Nohavica)	22
Đábel a syn (Kabát)	23
F	
Franky Dlouhán (Nedvědi)	25
G	
Gorale (Čechomor)	26
H	
★Hlídač krav (Jaromír Nohavica)	27
★Ho ho Watanay (Žalman)	28
Hruška (Čechomor)	29
Hudsonské šífy (Wabi Daněk)	30
Husličky (Vlasta Redl)	32

★Hvězdář (UDG)	33
----------------	----

J

★Jaro (Fešáci)	34
★Jaro (Lokálka)	35
Jasná zpráva (Olympic)	37
★Jdem zpátky do lesů (Žalman)	38
Jdou po mně, jdou (Jaromír Nohavica)	39
★Jednou mi fotr povídá (Ivan Hlas)	41
★Ještě jedno kafe bych si dal (Křesťan Robert)	42
Jožin z bažin (Ivan Mládek)	43

K

Kdyby tady byla taková panenka (Žalman)	45
Když jde malý bobr spát (Petr Skoumal)	46
Když mě brali za vojáka (Jaromír Nohavica)	47
Když náš táta hrál (Greenhorns)	49
Kluziště (Karel Plíhal)	50
Knockin' on heaven's door (Bob Dylan)	51
Kometa (Jaromír Nohavica)	52
Kozel (Jaromír Nohavica)	54
Kulatý obdélníky (Hop Trop)	55

L

Laciný víno (Jaroslav Samson Lenk)	56
★Lezec Slovanské (Bin)	58
Lodníkův lament (Hop Trop)	59
Lojza a Líza (Fešáci)	61

M

Marie (Tomáš Klus)	63
Marnivá sestřenice (Jiří Suchý, Jiří Šlitr)	64
Medvědi nevědí (Ivan Mládek)	65
Mezi horami (Čechomor)	66
Měsíc (Mňága a Žďorp)	67
★Montgomery	68
Morituri te salutant (Karel Kryl)	69

N

Na kolena (Ivan Hlas)	70
★Nad stádem koní (Buty)	71
Nagasaki Hirošima (Mňága a Žďorp)	72

Nebeská brána (Petr Kalandra)	73
Nosorožec (Karel Plíhal)	74

O

Okoř	75
Ovce (Hop Trop)	77

P

Panenka (Robert Křestán)	78
Pijte vodu (Jaromír Nohavica)	79
★Planeta Hieronyma Bosche 2 (Progress 2)	80
Pod dubem, za dubem (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)	81
Pochod marodů (Jaromír Nohavica)	82
Pověste ho vejš (Michal Tučný)	83
Pramínek vlasů (Jiří Suchý)	85
Proklatej vůz (Greenhorns)	86
Proměny (Čechomor)	88

R

Ráda se miluje (Karel Plíhal)	90
Ráno bylo stejný (Nezmaři)	91
Rodné lány (Mňága a Žďorp)	92
Rodné údolí	93
Rosa na kolejích (Wabi Daněk)	94
Rovnou, tady rovnou (Michal Tučný)	95
Řekni, kde ty kytky jsou (Marie Rottrová)	96

S

Sbohem galánečko (Vlasta Redl)	97
★Sedm dostavníků (Waldemart Matuška)	98
Severní vítr (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)	99
★Síla starejch vín (Škwor)	101
Skřítkové zedníci (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)	102
Slavíci z Madridu (Waldemar Matuška)	104
Slečna závist (Aleš Brichta)	105
Sovy v mazutu (Tři sestry)	107
★Stánky (Nedvědi)	108
★Špinavý záda (Argema)	109

T

Tak už mi má holka mává (Wabi Ryvola)	110
Tereza (Wabi Ryvola)	111

★Tisíc mil (Waldemar Matuška)	112
Toulavá (Sebastian)	113
Toulavej (Vojtěch Tomáško)	114
Trpasličí svatba (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)	115
Tři čuníci (Jaromír Nohavica)	117
Tři kříže (Hop trop)	119
Tulácký ráno (Jan Nedvěd)	120

U

★Už to nenapravím (Jaroslav Samson Lenk)	121
--	-----

V

Velrybářská výprava (Pacifik)	122
★Vojín XY hlásí příchod (Katapult)	123

W

Whisky, to je moje gusto (Yvetta Simonová, Yvetta Simonová)	124
---	-----

Y

Yellow Submarine (The Beatles)	125
--------------------------------	-----

Z

Zabili, zabili (Balada pro banditu)	126
Zafúkané (Fleret)	127
Zamilovaný/Nešťastná (Rybičky 48)	128
Zatanči (Jaromír Nohavica)	129
Zimní královna (Arakain)	130
Zítřka ráno v pět (Jaromír Nohavica)	131
Želva (Olympic)	132

Emi D G

1. A te Rehradice na pěkný rovině,

A Hmi Emi A D

teče tam voděnka dole po dědině,

Ami Hmi Emi

je pěkná, je čistá.

2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
pověz ně má milá, proč tvý voči pláčó
tak smutně, žalostně.

3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko vod sebe,
daleko vod sebe.

4. Co by neplakaly, když hlavěnka bolí
musijó zaplakat šohajovi kvóli
šohajovi kvóli.

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto"slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo „Amazonka“ neříká.

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dás ho nechtěla.

R: Ted' jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 co mě čeká a nemine,
 co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
 debatující o Bohu a hraní na vojáky,
 do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
 a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Až to se mnou sekne $\frac{3}{4}$

Jaromír Nohavica

- 1.** *Ami* *E⁷* *Ami* *G*
Až obuju sirano černe papirove boty,
 C *G* *C*
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
 Dmi
až vyjde dluhy pruvod smutečních hostu
 Ami
na Slezsku Ostravu od Sykorova mostu,
E⁷ *Ami*
až to se mnou sekne, to bude pěkně,
F *Ami* *E⁷* *Ami*
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
- 2.** Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
at' je gulaš silny, baby smutne, muzika at' ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět', ani co sem v hrobě,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
- 3.** S někerym to seka, že až nevíš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh vybrat, chtěl bych hned a honem,
at' to se mnou šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
- 4.** Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemůže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.

5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
 hod' mě na cimru, kde leží starý Lojza Miltag,
 s Lojzou chodili jsme do Orlove na základní školu,
 farali jsme dolů, tak už doklepem to spolu,
 až to se mnou sekne,
 pěkně, to bude pěkně, až to se mnou definitivně sekne.

6. Až obuju si ráno černé papírové boty,
 až i moje stará pochopí, že nejdu do roboty,
 kdybych, co chtěl, dělal, všechno málo platně,
 mohlo to být horší, nebylo to špatně,
 až to se mnou sekne,

F
 kdybych, co chtěl, dělal, všechno málo platně,

Ami **E⁷**
 mohlo to být horší, nebylo to špatně,

F **Ami E⁷** **Ami F** **Ami E⁷** **Ami**
 až to se mnou ... nana na...

Babička Mary

Jan Werich, Jiří Voskovec

- 1.** *Ami* . *Ami* . *H⁷* *E*
Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordylér,
Dmi *Ami* *H⁷* *E*
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.
- Ami* . *Ami* . *Dmi* *E⁷* | *Ami*
Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
Dmi *Ami* | *Dmi* *E⁷* | *Ami*
ale za to krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.
- G⁷* *C* *G⁷* *C*
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
G⁷ *C* | *F* *F[#]dim* | *E*
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.
- Ami* . *Ami* . *Ami*
Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,
D *Ami*
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou:
- H⁷* | *E* *G⁷* |
„Blíží se k nám postrach prerie“.
- C* . *D⁷* . *G⁷*
R1: Mary, babička Mary, dva kolt'áky za pasem,
.
C
nad hlavou točí lasem.
- C* . *D⁷* . *G⁷*
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce,
.
| *C* *E⁷* |
ať chce či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
„Pintu ginu, lumpové prokletí!“ bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.
Dopila a aby se neřeklo, putykáře změni v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.

R2: Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary, jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štechovic.
Stoletý věk prý nevadí, na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce, volala ji polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dni zabila, volební agitace.

R3: Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary, volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Ami C G Ami . C G Ami

- 1.** Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku, díky, díky verbíři.

Ami . |C G |Ami Emi |

- 2.** Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá vá,

Ami |. G |Ami Emi |Ami

ostruhami do slabin koně po há ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlat'áky a sláva,
do výstřelu karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

- R:** Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

Ami |C |Ami Emi |Ami

zítra do Burgund batalion za mí ří.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

- 3.** Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R:

1.

Ami C Ami E
1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky
Ami C |Ami E |Ami
Stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.

C Ami E
Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč.
Ami C |Ami E |Ami .
Tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

A . D E A
R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
. D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
. D E A
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.
. D E A ...
Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám. hspace1em

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý.
Postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh si někde v suchu tu svoji whisky pít
nemusel si hochu na krku laso mít.

R:

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil
nechtěl běžet dokavád se whisky nenapil
zatracená smůla zlá a zatracenej pech
když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

R:

- 5.** Až kopneš do té bedny, jak se to dělává
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok.
mám to smutnej konec - a whisky ani lok
- R:** Tak kopni do té bedny ať panstvo nečeká
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho baru já sucho v krku mám
tak kopni do té bedny!

1. G D C G
Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí,
 D C G
kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí
 D C
Já znám její zášť tak vyhledej skryš,
 D |C D |
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: G D
Máš má ovečko dávno spát
 C A
a můžeš hrát ty mně můžeš hrát
 G C
Vždyť přijdou se ptát,
 G C
zítra zas přijdou se ptát
 G C G
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám,
když tebe tu mám když tebe mám rád.

- 1.** $\overset{\cdot}{G}$ Můj děda bejval blázen, $\overset{\cdot}{}$ texaskej $\overset{\cdot}{}$ Ahasver,
a $\overset{\cdot}{}$ na půdě $\overset{\cdot}{}$ nám $\overset{\cdot}{}$ po něm $\overset{\cdot}{}$ zůstal $\overset{\cdot}{G^7}$ ošoupanej kvér.
 $\overset{\cdot}{C}$ Ten kvér $\overset{\cdot}{}$ obdivovali $\overset{\cdot}{}$ všichni $\overset{\cdot}{}$ kámoši $\overset{\cdot}{}$ z $\overset{\cdot}{G}$ okolí
 $\overset{\cdot}{D}$ a $\overset{\cdot}{}$ máma $\overset{\cdot}{}$ mi $\overset{\cdot}{}$ říkala: „Nehraj $\overset{\cdot}{}$ si $\overset{\cdot}{}$ s $\overset{\cdot}{}$ tou $\overset{\cdot}{D^7}$ pistolí!“
- 2.** Jenže i já byl blázen tak zralej pro malér
a ze zdi jsem sundával tenhle ten dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap „All right“
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Boonie and Clyde.
- 3.** Ale udělat banku, to není žádnej žert,
sotva jsem do ní vlítnul hned zas vylít' jsem jak čert.
Místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
- 4.** Ted' okno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folso blues.
Pravdu měla máma, radila: Nechod' s tou holkou!
a taky mně říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

Blues na cestu poslední

Semafor

- 1.** $\overset{D}{\text{Černej nebožtíku, máš to ale kliku,}}$ $\overset{G^7}{\text{}}$
 $\overset{D}{\text{za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,}}$ $\overset{D^7}{\text{}}$
 $\overset{G^7}{\text{Černej nebožtíku, máš to ale kliku,}}$ $\overset{D}{\text{}}$
 $\overset{D}{\text{za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,}}$ $\overset{D^7}{\text{}}$
 $\overset{A^7}{\text{nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.}}$ $\overset{G^7}{\text{}}$ $\overset{D}{\text{F\#dim Fdim D D\#dim}}$
 $\overset{A^7}{\text{}}$
- 2.** Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká,
je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
- 3.** Kam ti pozůstali, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám,
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.
- 4.** Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední,
zaspívej si sám blues na cestu poslední.

- G Hmi C G
- 1.** Včera mě spolkl Nazareth, aby dnes vypliv ostatky mý
celou noc hledám místo kam složit vlasy šedivý
hej pane nechcete mi říct, kde tu můžu složit hlavu svou
ně řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou budovou.
- G Hmi C G Hmi C
- R:** Sundej z něj to břímě a nechtěj za to nic
- G Hmi C
- dědek at' už se nedře, hej, hej, héééj
- G Hmi C G D Emi D C
- nandej mi ho na záda.
- 2.** Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo měl
kam bych se v klidu schoval a na všechno bych zapomněl
v tom vidím Carmen s Ghiou jak po ulici proti jdou
Carmen že nemá čas, že si spolu rychle užijou.
- R:** Sundej z nich to břímě a nechtěj za to nic holky at' už se nedřou. . .
- 3.** Když přijdeš k paní Mósrové, tak tam není co bys řek
připadáš si jak v automatu ve frontě na párek
povídá: „Mladej kmete, a což takhle třeba Nathalii?“
už není právě nejmladší a tak zůstaň dneska večer s ní.
- R:** Sundej z ní to břímě a nechtěj za to nic holka at' už se nedře. . .
- 4.** Postarší právník mě nakop a to rovnou do koulí
povídá já ti cestu ukážu ale musíš s mým psem ven
povídám moment soudče já jsem taky Homo sapiens
Abych si trochu ulehčil tu ránu jsem mu navrátil.
- R:** Sundej z něj to břímě a nechtěj za to nic dědek at' už se nedře. . .
- 5.** Na dělový kouli z roku 1835 se vezu někam dolů,
je načase mi závidět.
Tak letím mezi vás, pozdravuje vás tamten svět
že prej se nemusíte vracet, je načase mi závidět
- R:** Sundej ze mě to břímě a nechtěj za to nic at' už se nikdy nedřu. . . nandej
si ho na záda.

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války, na
. polích místo bavlny teď rostou bodláky. Ve
stínu u silnice vidím z Jihu vojáky, jak
. válejí se líně a louskaj buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je
. lepší doma sedět a louskat buráky. Hej
hou, hej hou, nač chodit do války, je
. lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“,
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když se zeptaj: „Hrdino, cos dělal za války?“
„Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.“

R:

- 1.** C G
 Tou cestou, tím směrem prý, bych se dávno měl dát.

Ami

Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají.

F G

Kus něhy ti za nehty slíbí a dají.
 Víc síly se prát, na dně víc dávat než brát.
 A i když se vleče a je schůdná jen v kleče,
 donutí přestat se zbytečně ptát.

C

R: Jestli se blížím k cíli,
G Ami
 kolik zbývá víry, kam zvou

F G

svodidla, co po tmě mi lžou?
 Zda couvám zpátky
 a plýtvám řádky, co řvou,
 že už mi doma neotevrou .

- 2.** Nebo jít s proudem,
 na lusknutí prstu se začít hned smát.
 Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
 a přes zkroucená záda být součástí stáda.
 Ale zpívat a hrát, kotníky líbat, a stát,
 na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku,
 přestat se zbytečně ptát.

R:

R:

D G D D G D

1. Čůrej sem a čůrej tam,
čůrej jako velkej pán.
Ve stoje i za běhu,
žlutý srdce do sněhu.
Každej se rád vyčůrá,
zadara i za bůra.

2. Čůrej sem, sem, sem,
čůrej dovnitř, čůrej ven,
řekni mi kam čůrat mám,
já se ti tam vyčůráám.
At' jsi s partou nebo sám,
čůrej sem a čůrej tam.

- R: At' seš velkej nebo malej,
do sklenice vodu nalej,
ten kdo hodně vody lemtá,
přečůrá i prezidenta.
A když nevíš kudy kam,

3. Čůrej doma, čůrej v metru, (hlavně rychle ještě dneska)
jen nečůrej proti větru! (skvělej výkon všichi tleskaj)
Malí ještě nevinný, (můžou čůrat do plíny)
maj to pěkně s rámusem.
At' jsi s partou nebo sám, (holky se maj můžou sedět)
čůrej sem a čůrej tam. (holky se maj můžou sedět)

R:

- 4.** Čůraj Češi, čůraj Němci,
hrozně tupí vytlemenci,
někdy kýbl, někdy deci.
Na dnešek mám dobrej plán.

A

Čůrat sem a čůrat tam.

Dětské šaty

Petr Kalandra

Emi C D G Emi C D G

1.

Emi C D G

Setři si tvář a slzí pár

Emi C D G

a neplač co ti na nich záleží.

Emi C D G

Dnes přišla chvíle a mě se zdá,

Emi G C G

že dětské šaty jsou ti přítěží čas je odnáší,

Emi G C G

že dětské šaty jsou ti přítěží čas je odnáší.

Emi C D G Emi C D G

2.

Šli jsme loukou, šli jsme strání

a dětství odletělo bůhví kam.

Má pestrost křídel a dívčích přání

a nebo jako kytka uvadá, v nočních zahradách

a nebo jako kytka uvadá v nočních zahradách.

Emi D Emi

R: Dětství odletělo bůhví kam

Emi D Emi

zpátky nevrátí se, já ho znám.

Dětství odletělo bůhví kam

C

G

zpátky nevrátí se, já ho znám, nevěř pohádkám.

- Ami |Dmi Ami |C Dmi |Ami
1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
|Dmi Ami ||Dmi Ami |Dmi F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
|Dmi Ami ||Dmi Ami E⁷ |Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
- 2.** [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
- 3.** [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]
- 4.** [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
- 5.** [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
- 6.** [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně. . .

D A G .

1. Má milá jak ti je, tak jak ti je?

D A G Cadd⁹

Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.

Potkala's zkrátka koho's neměla.

D A G G

2.

Jsi budoucí krev v mojí posteli.

Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí.

Jsem ten kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí.

Jsi moje všechno a mě to nestačí.

D . A . G G

R: Je to vážně silná káva, pláč a nebo vztek nic už s tím nenaděláš,

D . A . G G

nech mě jenom hádat, jak jsi hebká na dotek krásná a nedospělá.

3. Víš, všechno má aspoň malý kaz,

jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz.

Má milá vždyť mě znáš jsem dobrák od kosti,

a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí.

D .

4. Sejde z očí sejde z mysli,

A .

jenom blázen věří na nesmysly,

G .

láska je čaroděj a ticho prý léčí,

. .

ale zákon hovoří jasnou řečí.

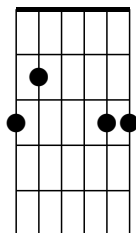
R:

D A G .

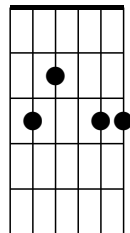
Má milá jak ti je, tak jak ti je?

D A G Cadd⁹

Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

G

Cadd⁹

Dokud se zpívá $\frac{3}{4}$

Jaromír Nohavica

- C E^{mi} D^{mi}7 F C E^{mi} D^{mi}7 G⁷
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C E^{mi} D^{mi}7 F C E^{mi} D^{mi}7 G⁷
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C |C A^{mi} |G G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C E^{mi} D^{mi}7 G⁷
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hó hó.
- 2.** Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 3.** Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 4.** Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 5.** Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
Že dokud se zpívá ještě se neumřelo.

Dmi **C**
1. Sedím a koukám jak zvrácenej podzim

Ami **G**
stromům svlíká jejich šat

Dmi **C**
poslouchám ptáky a jenom tak kouřím

Ami **G**
malinko chce se mi spát

Padá mi hlava pak cejtím jak někdo
lehce mě za ruku vzal
blázen či voják jak maškara divná

Ami **Dmi**
tam stál já pozval ho dál

2. Měl špinavej kabát a v ruce flétnu
oči jak z mrtvejch by vstal
na botách bahno snad celýho světa
a tuhletu píseň mi hrál

Tu píseň co zpívám a vůbec vám nevím
kde na ni akordy vzal
jak sem tam seděl a koukal a kouřil
to já teprv ji psal

3. Povídá hochu vracim se z flámu
hráli jsme karty se zdá
partii pokera o budoucí vládu
dík bohu vyhrál jsem já

Já měl z pekla štěstí a nebo pár trumfů
v rukávu podvod - já vím
chcete mě soudit tak dejte mě na kříž
jsem váš d'ábel a syn

- 4.** Pak pomalu mluvil a ničil mě silou
co od věků v sobě už má
drtil mě pravdou a pouštěl mi žilou
na závěr jen povídá

Bůh stvořil lásku a žal taky bolest
a já jenom ubohej chtíč
fandím vám lidem nevím proč nemáš
mě rád já poslal ho pryč

- 5.** Sedím a koukám jak zvrácenej podzim
stromům svlíká jejich šat
poslouchám ptáky a jenom tak kouřím
a malinko chce se mi spát

Padá mi hlava pak cejtim jak někdo
lehce mě za ruku vzal
blázen či voják jak maškara divná
tam stál tak pozvem ho dál

1. C F C
Kolik je smutného když mraky černé jdou
.
 G F C
lidem nad hlavou smutnou dálavou
.
 F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl
.
 G⁷ F C
za čas odletěl, každý zapomněl

R: C G⁷ .
Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán
 F C
po státech toulal se jen sám
 F C G⁷
a že byl veselej tak každěj měl ho rád
G⁷ F .
tam ruce k dílu mlčky přiloží
 C Ami F
a zase jede dál a každěj,
 G⁷ |F G⁷ |C .
kdo s ním chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál.

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít,
jeho srdce spí tiše smutně spí
Bůhví a za co tenhle smíšek konec měl
farář píseň pěl umíráček zněl.

R:

D G A D
1. Za lasami za gorami za dolinami

D G A D
 pobiłi się dwaj gorale ciupagami.

 G A D
R: [: Ej gorale, nie bijta się

. G
 ma góralka dwa warkocze

A D
 podzielita się. :]

2. Za lasami za goramiš...
 ma goralka dwoje oczu podzielita się.

3. Za lasami za gorami...
 ma goralka wielke serce podzielita się.

4. Za lasami za gorami...
 ma goralka z przodu z tyłu podzielita się.

D D D D

D

[: Pam pam pa dam pam pa dam pam pam pam pa dam pam pa dam pam

G A⁷ D .
Pam pa da da dam pa da da dam. :]

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A⁷ D .
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
já jim ale na to řek: chci být hlídačem krav.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen.

D D D G A⁷ D D
Zpívat si: pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nenašel jsem v nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, sednu do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

D . C D
1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
. C G D
dám ti je do vlasů tak usínej tak usínej.

D . C D
R: Ho ho Watanay ho ho Watanay
. C G D
ho ho Watanay Kiokena Kiokena.

2. Sladkou vůňi nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R:

D A D . G A

1. Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená.

D G A D . . A D

[: Pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá. :]

2. Proč má milá dnes pasete, z večera do rána?

[: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :]

3. O já pojedu daleko, přes vody hluboké.

[: Kéž bych byl nikdy nepoznal, Anny černooké. :]

4×Ami .

1. Ten kdo nezná hukot vody

C G C
lopatkama vířený jako já, jako já.

Ami
Kdo Hudsonský slapy nezná

G Ami
sírou pekla šířený, at' se na hudsonský

G Ami G Ami
šífy najmout dá, jo ho ho.

Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel, málo zná, málo zná.

Ten kdo neměl tělo ztuhlý
až se nočním chladem chvěl,
at' se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

F Ami
R: Tak ahoj, páru tam hod',

G Ami
at' do pekla se dřívě dohrabem.

G Ami G Ami
Jo ho ho, jo ho ho.

- 2.** Ten kdo nezná noční zpěvy
zarostenejch lodníků, jako já, jako já.
Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
at' se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
Ten kdo má na bradě mlíko,
kdo se rumem nevopil, málo zná, málo zná.
Kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil
at' se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

R:

- 3.** Kdo má roztrhaný boty,
kdo má pořád jenom hlad, jako já, jako já.
Kdo chce celý noci čuchat
pekelního ohně smrad, ať se na hudsonský šífy
najmout dá, jo ho ho. Kdo chce zhebnout
třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jako já,
Kdo má srdce v správném místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

R:

- 1.** **A** **D A Hmi** **F#mi E**
[: Čí že ste, husličky, či-e, kdo vás tu zanechal :]
- Hmi⁷ E A D Hmi E A D Hmi F#miE Hmi F#mi E**
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
- 2.** [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
že ste, husličky, samé, že ste, husličky, samé na světě zůstaly?
- 3.** [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
co sa mu enem zdálo, bože co sa mu enem zdálo,
že už vjec nechtěl hrát?
- 4.** [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
až sa tá bude trápit, až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Emi Cmaj⁷/G
Každá další vina, odkrývá mojí vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Emi Cmaj⁷/G
Každá další vina, odkrývá mojí vinu. [Ve vínu

2. [: Ve vínu dávno nic nehledám. :]

R: [: Jak luna mizí s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne. :]

3. [: Od proseb dávno nic nečekám. :]

4. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

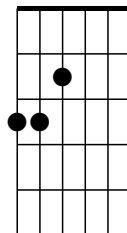
2.

R:

5. (3x)

Obzor než klesne níž, je ráno a ty spíš.

Emi Cmaj⁷/G
Od vlků odraná hvězdáře Giordána. :]
Odpouštíš

Cmaj⁷

- Ami C G Ami .
- 1.** My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
a vánice sílí v poryvech ledových.
- C . G .
- Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
- Dmi . G .
- do sýpek se raději už nikdo nedívá,
- C . G .
- zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
- Dmi . G . Ami .
- a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
- 2.** Tak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.“
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naší zkratkou, je tam velkej sráz
a v týhleto bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“
- 3.** Na to smutné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišíl,
na sněhové pláň si každý pospíšíl.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té noci nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
- Ami C G Ami
- 4.** Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací. . .

- Ami C G Ami .
- 1.** My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
dva dny a dvě noci stále padal sníh,
náročný to bylo v těch dobách ledových.
- C . G .
- Čtyři stupně pod nulou snad byly, vážení,
Dmi . G .
- a vlaky hned pár hodin nabraly zpoždění,
C . G .
- každou chvíli bez proudu a plyn jen skomíral
Dmi . G . Ami .
- a na jízdni řád se radši nikdo nedíval, byl hroznej mráz.
- 2.** Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
„Můj čuník v chlívků leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí.“
Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Jed', brachu, pěkně zvolna, je hrozný náledí,
jsou ojetý gumy, aut'ák moc neseď, tak neriskuj!“
- 3.** Soused jen máv rukou a prudce rozjel vůz,
nevším si, že do dveří mi přivřel hubertus,
v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
Moje spodní prádlo nebylo akorát,
od léta už nespátřilo zblízka saponát,
navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
vznikl asi, mrška, jak spad jsem na kostrč, já smůlu měl.

4. Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
je to prý má vina, řekli mi na DI.
Ted' soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
navíc musím šetřit na nověj hubert'ák,
pokuta za gumy mě vyšla na pět set
a zbrusu novou sāmošku stavím v akci „Z“, a čuník zdech.

Ami C G Ami

5. Někdy dobrá vůle zkrátka nestačí. . .

C Ami F G Dmi F (2×)

G

1. Skončili jsme jasná zpráva,

|Emi C |D
proč o tebe zakopávám dál,

|Ami C |G
projít bytem já abych se bál.

Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

|Emi G |Emi Hmi |

R: Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej,

|Emi G |D
telefon, cos ustříhla mu šňůru,

|Emi G |Emi Hmi |
knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

|Emi G |D
píše se v ní, jak se lita vzhůru,

Ami D
lita vzhůru, ve dvou vzhůru.

2. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

3. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

- 1.** Ami^7 D^7 G .
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
 Ami^7 D^7 G .
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
 Ami^7 D^7 G Emi
Mraky vzali slunce, zase pod svou ochranu,
 Ami^7 D^7 G D^7
jen ty nejdeš holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

- G . Emi
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
 Ami^7 C^7 G D^7
kde není už místa, prej něco se chystá.
 G . Emi
Z ráje, nablýskaných plesů,
 Ami^7 C^7 G .
jdem zpátky do lesů, za nějaký čas.

- 2.** Vlak nám včera ujel, za stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo jsi šel do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

- 3.** Už tě vidím zdálky, jak máváš na mě korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]

6. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen at' mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

1. A^7 . D^7 .
Jednou mi fotr povídá, zůstali jsme už sami dva, že
 E . A^7 .
si chce začít taky trochu žít,
nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí,
snaž se mě hochu trochu pochopit.

R: E . A^7 .
Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval,
 E . D^7 .
já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
 A^7 . D^7 .
na každý divný hranici, na policejní stanici
 E . A^7 .
hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal klapý klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nákej král.

R:

3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou rvát a nový ráno šacovat
a do mě pustí vždycky silnej proud.

R:

Ještě jedno kafe bych si dal

Křestan Robert

- 1.** Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

R: Ještě jedno kafe bych si dal,
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

- 2.** Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

- 3.** Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

- Emi . H⁷ Emi
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
 Emi . H⁷ Emi
 spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
 D⁷ G D⁷ | G H⁷ |
 Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
 Emi . H⁷ | Emi D⁷ |
 žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo žin.

- G . |. Gdim | D⁷
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
 . . . G
 Jožin z bažin k vesnici se blíží,
 . . |. Gdim | D⁷
 Jožin z bažin už si zuby brousí,
 . . . G
 Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
 C G D⁷ G
 Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
 C G D⁷ | G H⁷ |
 platí jen a pouze práškovací letadlo.

- 2.** Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
 přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
 "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
 tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

- 3.** Říkám: 'Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
 Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.
 Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
 na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin – tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

C

1. [: Kdyby tady byla taková panenka,

G⁷

C

která by mě chtěla, :]

F

C

[: která by mi chtěla syna vychovati,

G⁷

C

přítom pannou býti. :]

2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti, :]

[: ty by jsi mi musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :]

3. [: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti, :]

[: ty bys mi musela košiličku šít
bez jehly a nití. :]

4. [: Kdybych já ti měla košiličku šít
bez jehly a nití, :]

[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]

5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]

[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,

Ami

byl by konec všemu. :]

D A G D
1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,

D A G D
tak si chvílku hraje rád, hraje rád, hraje rád.

D A G D
Postaví se na zadní, na zadní, na zadní.

D A G D
Jenom bobře nespadni, jenom nespadni.

A A
R: Prosím vás buďte tak dobří dělejte to jako ti bobři.

D G A D G A
Raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád.

Pije mléko glo glo glo, glo glo glo, glo glo glo,
aby mu to pomohlo dělá glo glo glo. . .

R:

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád.
Vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy dup
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R: Prosím vás buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní.
Stejně Jarda jako Jan pochodujte do hajan.

1.

R:

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

- Ami C
1. Když mě brali za vojáka,
G C
stříhali mě dohola. Já
Dmi Ami
vypadal jsem jako blbec
E F
jak ti všichni dokola
G C G
la la la,
Ami Emi Ami
jak ti všichni dokola.
- 2.** Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit.
Jak má správný voják být
a svou zemi chránit
ti ti ti
a svou zemi chránit.
- 3.** Na pokoji po večerce,
ke zdi sem se přitulil, já
vzpoměl sem si na svou milou
krasně sem si zabulil
lil lil lil
krasně sem si zabulil.
- 4.** Když přijela po půl roce
měl sem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil
tak nebylo s toho nic
nic nic nic,
tak nebylo s toho nic.

- 5.** Neplačte vy oči moje
ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje a
tak si k lásce pomohla
la la la
tak si k lásce pomohla.
- 6.** Major nosi velkou hvězdu,
před branou ho potkala, on
řek jí že má zrovna volný kvartýr
a tak se zbalit nechala,
la la la
tak se zbalit nechala.
- 7.** Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila,
naschledanou pane fráňo šrámku,
pisnička už skončila,
la la la
Ami Emi F
jak pak se vám libila,
G C G
la la la?
Ami Emi Ami
No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál

Greenhorns

- 1.** Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
a tu svoji nejmilejší hrál.
- C G D⁷ G (2×)

- 2.** Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a ted' táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.
- 3.** Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
- 4.** To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

C E^{mi} A^{mi}7 C

1. Strejček kovář chytil kleště,

F^{maj}7 C F^{maj}7 G

uštíp z noční oblohy

jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,

nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,

pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C E^{mi} A^{mi}7 C

R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

F^{maj}7 C D7 G

kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C E^{mi} A^{mi}7 C

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

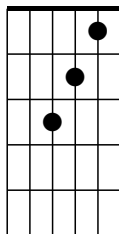
F^{maj}7 C F^{maj}7 C

kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

F^{maj}7

Knockin' on heaven's door

Bob Dylan

G D Ami Ami⁷
1. Mama, take this badge off of me
G D C
I can't use it anymore
G D Ami Ami⁷
It's gettin' dark, to dark for me to see
G D C
Feel like I'm knockin' on heaven's door

G D Ami Ami⁷
R: Knock, knock, knockin' on heaven's door
G D C
Knock, knock, knockin' on heaven's door
G D Ami Ami⁷
Knock, knock, knockin' on heaven's door
G D C
Knock, knock, knockin' on heaven's door

2. Mama, put my guns on the ground
I can't shoot them any more
That long black cloud is comin' down
Feels like I'm knockin' on heaven's door

R:

Ami .

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

.
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi G⁷

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E⁷

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami . Dmi .

R: O vodě, o trávě, o lese,

G⁷ . C .

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami . Dmi .

o lásce, o zradě, o světě

E⁷ . Ami .

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě. . .

G C
Byl jeden pán, ten kozla měl
D G
velice si s ním rozuměl.
Měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval „jejé“,
svázal kozla na koleje.
Zapískal vlak, kozel se lek:
„To je má smrt“, mečel „mek, mek“,
Jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.
Nánánáná...

Byl jeden pán, ten šnečka měl
velice si s ním rozuměl.
Měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu tykadla na dobrou noc.
Jednoho dne se šneček splet
zelené tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval „jejé“,
svázal šnečka na koleje.
Zapískal vlak, šneček se lek:
„To je má smrt“, šnečel „šnek, šnek“,
Jak tak šnečel, vykašlal pak
zelené tričko, čímž zrychlil vlak.
Křup křup křup, ...

Byl jeden Bob, ten tábor měl
velice se se s ním nadřel.
Měl ho moc rád, opravdu moc,
Hrál na banjo každičkou noc.
Jednoho dne ozvalo se:
„Hygiena!“, uteklo se.
Bob to zvládá velmi dobře,
Řekl ženské: „Jdi pryč bobře.“
Nánánáná...

D

R: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,

A⁷

D

fialovej les a žlutá voda.

Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,

A⁷

D

fialovej les a žlutá voda.

D

1. Pojd' se mnou, ty moje poupě,

A⁷

D

já ukážu ti opiový doupě,

tam v těžkém dýmu omamnejch jedů

A⁷

D

uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

R:

2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu
a potom za auťák LSD lopatu.

R:

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.

R:

Jaroslav Samson Lenk

R: Večery fajnový u lahve litrový
C Emi Ami D⁷ G
se milují namátkou holky co málo ví.
C Emi Ami D⁷ G
E⁷ Ami
Když hlava potom bolí ráno
D⁷ G⁷
a spát se chce, je nedospáno.
C Emi Ami D⁷
Večery fajnový tak končívaj
G⁷ C
to je to laciný víno.

C G⁷ C G⁷
to bolí, to je to laciný víno.

57

E Ami F D C G C C

1.

C G C .

Až vylezeš na Starostu s hnědým flekem na řiti,

. G .
teprv potom můžeš chodit k Peňákovi na pití.

Ami .

Až vytáhneš ruce ze spár a bude na nich kůže,

F

D

když v komíně nevyměkneš a do rajbasu můžeš,

C

G

C .

zjistíš že kdyby nic víc tak tohle stojí za žití.

2. Až založíš první čoky do té žuly tatranské,
až vylezeš „Stanislava“ na Malej štít Kežmarské,
až ti bude jedno jestli písek nebo žula,
až i vápno v alpách pozná že nejseš žádná nula,
potom budeš moct být hrdej že seš lezec Slované.

3. Jednou v zimě taky zjistíš že se dá lízt po vodě,
hákováčky, ledy, mixy všechno zvládneš v pohodě.
Na běžky a na skialpy natáhneš si kšandy,
pak s partyjou u kořalky zažiješ spoustu srandy,
když to večer rozbalíte u kytary v hospodě.

Ami F Ami F Ami F D C G C C

4.

Až tě synku jednoho dne halda sněhu zavalí,
nebo spadneš na podlahu s chytem v ruce ze skály.
Vzpomeneš si že jsi hrával rock'n roll a jazz,
vzpomeneš si kde leží ten zakopanej pes,
[: a my jsme tu abychom ti poslední blues zahráli. :]

4×Emi . G D |G D |G
1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp
G D |Emi D |Emi . . .
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G D |G D |G
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
. D |Emi D |5×Emi D G D G C G
drsnýmu chlapu nesvědčí, já t'uk si na če lo.

G . D .
R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
D . |G D |G
já moh jsem jít hned študovat, jen kdybych trochu chtěl.
. D .
Oženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
. G |. D |
a za její lásku platit celou vejplatou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

- 5.** Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv,
na lod' nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
ted' lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh mít.

R:

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?"
 "Dojdeš pro vodu?" "Už běžím."
 "No proto."

1. $\begin{matrix} D & G & \cdot & \cdot \\ \text{vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,} \\ D & G & | \cdot & A^7 | D \\ \text{vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.} \end{matrix}$
2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihih.
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!
11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.

- 13.** Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
- 14.** Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
- 15.** A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
- 16.** Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
- 17.** A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
- 18.** No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.
- 19.** Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

- F** **A**
1. Je den. Tak pojd' Marie ven.
- B** **C**
 Budeme žít. A házet šutry do oken.
 Je dva. Necháme doma trucovat.
 Když nechtějí – nemusí. Nebudem se vnucovat.
 Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
 Tak Marie. Co ti je?
- 2.** Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
 At' jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
 A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
 Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.
- 3.** Je to jed. Mazat si kolem huby med.
 A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
 Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.
 Marie. Už zase máš (k)tuň sklony.
 Jako loni. Slyším kostel zvony znít.
 A to mě zabije. A to mě bije.
 A to mě zabije. Jistojistě.

F **A** **B** **C**
R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.

F **A** **B**
 Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.

C **F**
 Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.

A **B** **C**
 Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.
 Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
 Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
 Život vdechovat.

- 4.** Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
 Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
 Jen prosté. Spříznění duší.
 Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

- C** **G**
1. Měla vlasy, samou loknu, **jé, jeje,**
G⁷ C
ráno přistoupila k oknu, **jé, jeje.**
C⁷
Vlasy samou loknu měla
F **Fmi**
a na nic víc nemyslela
C **A** **D⁷ G⁷ C**
a na nic víc nemyslela, **jé, jé, jé.**
- 2.** Nutno ještě podotknouti, **jé, jeje,**
že si vlasy kulmou kroutí **jé, jeje.**
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, **jé, jé, jé.**
- 3.** Jednou vlasy sežehla si, **jé, jeje,**
tím pádem je konec krásy, **jé, jeje.**
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, **jé, jeje.**
- 4.** O vlasy už nestará se **jé, jeje**
a diví se světa kráse **jé, jeje.**
Vidí plno jinejch věcí
a to zato stojí přeci
a to zato stojí přeci **jé,jé,jé.**

Emi Ami Emi H⁷ Emi Ami Emi H⁷ Emi H⁷

- Emi Ami
1. Medvědi nevědí,
Emi H⁷
že tůristi nemaj zbraně,
Emi Ami
až jednou procitnou,
Emi H⁷ Emi H⁷
počíhají si někde naně.

- 2.** Výpravě v doubravě
malý grizly ukáže se,
tůristé zajisté
rozutíkají se po lese.

- D⁷ G
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
D⁷ G
a dívčí dřeváky a drahé fot'áky,
D⁷ G G⁷
medvědi je v městě vymění za zlat'áky,
C C[#]dim G E⁷
za ty si koupí maliny, med,
Ami⁷ D⁷ G
a slané buráky.

Ami

1. [: Mezi horami

C G Ami
lipka zelená :]

C

- [: zabili Janka

G Ami
Janíčka, Janka

Ami G Ami
miesto jeleňa :]

2. [: Keď ho zabili
zamordovali :]

- [: na jeho hrobě
na jeho hrobě
kříž postavili :]

3. [: Ej, křížu, křížu
ukřížovaný :]

- [: zde leží Janík
Janíček, Janík
zamordovaný :]

4. [: Tu šla Anička
plakat Janíčka :]

- [: hned na hrob padla
a viac nĕvstala
dobrá Anička :]

- Emi D G C G D
1. Děkuju ti za to, žes mi ještě zavolala,
Emi D G C G D
moje duše černá už to ani nečekala,
Emi D G C G D
jenže, moje drahá, je to všechno trochu na nic,
Emi D G C G D
já už jsem se rozhod, zítra budu znovu panic.
- 2.** Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,
že jsi nezapomněl, co jsi se mnou všechno prožil.
Teď, když svítí měsíc pro každýho zvlášť, je mi to líto,
jenže už je konec, však víš to. Vím to!

- Emi D G C G D
3. Měsíc, svítí měsíc.
Emi D G C G D
Měsíc, svítí měsíc.
Emi D G C G D
Měsíc, svítí měsíc.
Emi
Měsíc.

Montgomery

D . G Emi
1. Déšť ti holka smáčel vlasy,
A⁷ . D A⁷
z tvých očí zbyl prázdný kruh.
D . G Emi
Kde jsou zbytky tvojí krásy,
A⁷ . D A⁷
to ví dneska jenom Bůh.

D . G Emi
R: Z celé jížní eskadrony
A⁷ . D A⁷
nezbyl ani jeden muž.
D . G Emi
V Montgomery bijou zvony,
A⁷ . D A⁷
déšť ti smývá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem,
vlasy lepí jako jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví.
Lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

- 1.** Cesta je prach a štěrk a udusaná
Ami C F G⁷ C
hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G C
a z hvězdných drah má šperk co kamením
Emi Ami G
se spíná a pířka touhy
Emi Ami
z křidel pegasů.
- 2.** Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má
v ruce štítky a pase staniol, a z očí chtějí jí plá,
když háže do neznáma, dvě křehké snítky
rudých gladiol.
- G
R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely
Ami
počkejte chvíli mé oči uviděli
G
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
Ami G⁷
Seržante mávnou a budem zasvěceni.
C E
Morituri te salutant, morituri te salutant. . .
- 3.** Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří které zahubí.
- 4.** Cesta je fér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka. . .

1. Táhněte do háje - všichni pryč.

C Ami
Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč.

C Ami
Jak si tu můžete takhle žrát?

F G
Ztratil jsem holku, co jí mám rád.

2. Napravo, nalevo nebudu mít klid.

C Ami
Dala mi najevo, že mě nechce mít.

C Ami
Zbitej a špinavej, tancuju sám.

Dmi G
Váš pohled káravej už dávno znám.

F C
R: Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé.

F C
Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé.

F
Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena.

C Ami F G
Je to tak a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám.
Tuhletu pochoutku vychutnám sám.
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap.
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

R: ...

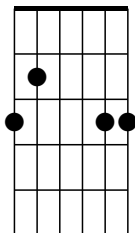
Je to tak, tenhleten barák vám posere pták.

1. |D . |Asus⁴ A |Emi . |G . |
 Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
 |D . |Asus⁴ A |Emi . |G . |
 černý vůz vlečou a slzy tečou a já volám:
 |D . |Asus⁴ A |Emi . |G . |
 „Tak neplač můj kamaráde náhoda je blbec když krade“
 |D . |Asus⁴ A |Emi . |G . |
 Je tuhý jak veka a řeka ho splaví, máme ho rádi, no tak
 |Cadd⁹ G |A Asus⁴ | Asus⁴
 co, tak co, tak co!

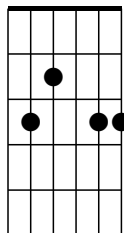
2. Vždycky si přál, až bude popel i s kytarou,
 vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.
 Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská,
 budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska, no tak
 co, tak co, tak co!

3. Nad stádem koní, podkovy zvoní, zvoní
 černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám:
 „Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody.
 Vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.“

4. |G . |D A |G . |D A |
 [: Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody.
 |G . |D A |Emi . |G |
 Vyhasnul kotel a náhoda je, štěstí od podkovy. :]

G

Cadd⁹

- G D C D G D C D
1. tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic.
G D C D Emi
Z tak velký lásky většinou nezbyde nic.
C G C G D
Z takový lásky jsou kruhy pod očima
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
- 2.** Jsou jistý věci co bych tesal do kamene.
Tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá.
Jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
- 3.** Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
ale jablka z ráje bejvala jedovatá.
Jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima.
Jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
- G D C D G D C D
4. tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic.
G D C D Emi
Z tak velký lásky většinou nezbyde nic.
C G C G D
Z takový lásky jsou kruhy pod očima
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.

G D Ami

1. Mámo sundej kytku z kabátu

G D C

za chvíli mi bude k ničemu.

G D Ami

Můj kabát a kudlu vem pro tátu,

G D C

já už stojím před bránou s klíčem.

G D Ami

R1: Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

G D C

Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

G D Ami

Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

2. Jó mámo zahrab moje pistole
ať už z nich nikdy nikdo v životě nemůže střílet.
Ještě se sejdem za sto let,
až se vydáš na poslední výlet.

R1:

3. Neberu s sebou milý tváře
žijte si tu co se do vás vejde.
Až popíšem všechny diáře
všichni se tam za tou bránou sejdem.

G D Ami

R2: Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.

G D C

Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.

G D Ami

Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.

G D C

Ú – ú – u – ú

- 1.** Ami Dmi Ami
Přivedl jsem domů Božce nádherného nosorožce,
Dmi Ami D[#]dim H⁷
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami Dmi Ami
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi Ami H⁷ Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi Ami H⁷ Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi Ami D[#]dim H⁷
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi Ami D[#]dim(E⁷) E⁷(Ami)
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
- 2.** Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohem, pak mi řekla: Padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
- 3.** Ami Dmi Ami
Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi Ami H⁷ Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

1. D
Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
A⁷ D
roubená je stromama.

D
Když jdu po ni v létě, samotén na světě,
A⁷ D
sotva pletu nohama.

G D
Na konci té cesty trnité
E A⁷
stojí krčma jako hrad.

D
Tam zapadli trempi, hladoví a sešlí,
A⁷ D
začli sobě notovat.

A⁷
R: Na hradě Okoři, světla už nehoří,
|D A⁷ |D
bílá paní šla už dávno spát.

A⁷
Ta měla ve zvyku podle svého budíku
|D A⁷ |D
o půlnoci chodit strašívát.

G D
Od těch dob, co jsou tam trampové,
E A⁷
nesmí z hradu pryč.

D A⁷
A tak dole v podhradí, se šerifem dovádí,
|D A⁷ |.
on ji sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána, roznesla se fáma,
že byl Ochoř vykraden.
Nikdo neví do dnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s Bílou paní v kostnici.
Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

1. Jsou už ovce ostříhaný a jsem s vlnou v městě sám,

G

rád bych si tu ženu našel, to vám, hoši, povídám,

F

všechno, co má nohy dvě, láká zrak můj toužící,

C

třeba jenom malej klokan, jen když háže zadnicí.

R: Tak jen zabal ten svůj krám, koukej, ať jsme venku už,
já na venkov tě vezmu a ukážu ti buš,
lepšího co můžeš chtít, šanci ber a jen to zkus,
poid' a začni kočírovat ten můj dobrej volskej vůz.

2. Já mám, hoši, prachy na vůz, bude s velkým spřežením,
a já budu spokojenej hnedka, když se ožením,
už jsem vzkázal do věznice, prej si můžu vybrat kus,
nemám váhat s offsiderečkou, když mám dobrej volskej vůz.

R:

3. Žitnejch placek s hovēzinou, jό, tēch obstarām si dost, pudink v škopku navařime, a ten bude prostē skvost, vřichni znāmı̆ mŭžou tančit, pěknē šlapat volskej trus, k tomu budou zvonce zvonit, ty, co zdobı̆ volskej vŭz.

R:

4. Spoustu dětí naděláme, a na to my chceme dbát, že tu bude macek Maggie a s ní dlouhonohá Pat, že tu bude pružnej Joe, taky nezdolnej kluk Mike, moji milí Australáci, přece máme na to cajk.

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
snad houf bílých holubic, nebo jen žal,
tak odplul ten prvý, den zmáčený krví
ani pout'ovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči Ty úspěchaná,
dámo uplakaná,
otevři oči ta hloupá noc končí
a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty a řetízek zlatý
a umyj se půjdeme na karneval
a na bílou kůži Ti napíšu tuší
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

C

R: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,

G C

pijte vodu a nepijte rum!

- 1.** Jeden smutný ajznbónák
pil na pátém nástupišti ajrkoňák,
huba se mu slepila
diesellokomotiva ho zabila.

R:

- 2.** V rodině u Becherů
becherovku pijou přímo ze džberů,
proto všichni Becheři
mají trable s játrama a páteří.

R:

- 3.** Pil som vodu značky Gorbačov
potom povedal som všeličo a volačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:

- 4.** Jesteś my chłopcy z Warszawy,
chodime pociagem za robotou do Ostravy,
štery litry vodka i mnůžstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.

R:

- 5.** Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila, na ex rum,
poblila jim Bílý dům.

R:

Pod dubem, za dubem

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Ami

R: Pod dubem, za dubem – tam si na tě počíháme,

E Ami G⁷
Pod dubem, za dubem – tam tě oškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni.

G

Loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: „Ruce vzhůru“ a hned máme peněz fůru,

G C E
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

R:

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy.
Sed' formánku na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

R:

- 1.** Ami C G F Ami
Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
 Ami C G F Ami
dvě vodky a fernet a ted' doktore čum, čum, čum.
 Dmi F Ami Dmi F E
Chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek tek tek.
- 2.** Měli jsme ledviny ale jsou už na dranc dranc dranc
i tělní dutiny už ztratily glanc glanc glanc.
U srdce divný zvuk co je to nemám šajn
a je to vlastně fukžijem fajn žijem fajn fajn fajn.

Ami C G C
R: Círhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi Ami E Ami
tuberkulóza, jó to je naše.
Neuróza, skleróza, ohnutá záda,
paradentóza, no to je paráda.
 Dmi Ami G C
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi AnE Ami
žijem vesele, juchuchuchuchu.

3. Už kolem nás chodí Pepka mrtvice ce ce,
tak pozor marodi je zlá velice ce ce.
Zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce najde si ten natáhne perka rka rka.

4. Zítra nás odvezou bude veselo lo lo,
medici vylezou na naše tělo lo lo.
Budou nám řezati ty naše vnitřnosti,
a přitom zpívati od samé radosti sti sti (zpívati).

R: Círhóza trombóza dávivý kašel, tuberkulóza hele já jsem to našel.
Neuróza skleróza křivichná záda, paradentóza no to je paráda.
Byli slabí na těle ale silní na duchu, žili vesele než měli po-ru-chu.

Pověste ho vejš

Michal Tučný

Předmluva:

Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pátilo a před salonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed šibenice z hrubých klád, šerifův pomocník sejmul z hlavy odsouzenci kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením, ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Emi

R1: Pověste ho vejš, at' se houpá,

G D

pověste ho vejš, at' má dost.

Ami Emi

Pověste ho vejš, at' se houpá,

D Emi

že tu byl nezvanej host.

R2: Pověste ho, že byl jinej,
že tu s náma dejchal stejnej vzduch.
Pověste ho, že byl línej
a tak trochu dobrodruh.

Emi

1. Pověste ho za El Passo,

G D

za snídani v trávě a lodní zvon.

Ami Emi

Za to že neoplýval krásou,

C

že měl country rád,

H Emi

že se uměl smát i vám.

R3: G D
Nad hlavou mi slunce pálí

 Ami G D
konec můj nic neoddálí,

 G D
do svejch snů se dívám z dále.

 Ami
A do uší mi stále zní
H
tahle moje píseň poslední.

2. Pověste ho za tu banku,
v který zruinoval svůj vklad.
Za to že nikdy nevydržel
na jednom místě stát.

R3:

R1:

3. Pověste ho za tu jistou,
který nesplnil svůj slib.
že byl zarputilým optimistou
a tak dělal spoustu chyb.

4. Pověste ho, že se koukal,
a že hodně jed a hodně pil.
že dal přednost jarním loukám

 C H Emi
a pak se oženil a pak se usadil a žil. . .

R1: . . .

 Emi
Pověste ho vejš. . .

 G D
Pověste ho vejš. . .

 Ami Emi
Pověste ho vejš. . .

 D Emi
Pověste ho, ať se houpá.

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
C Ami Dmi G⁷

a hvězdy řeknou, že čas je jít spát.
C Ami Dmi G⁷

Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
C Ami Dmi G⁷

komu no přece té, kterou mám rád.
C F⁷ C G⁷

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát.
Ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

R: O sny mě připraví teprve svítání zpěv ptáků
B⁷ C

v oblacích a modré nebe,
B⁷ C

od vlasů jichž jsem se dotýkal ve spaní, nový den
F⁷ C

nůžkama odstřihne tebe.
G^{#7} G⁷

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů.
Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času.

R:

3. ...

C F⁷ C
je totiž neděle a mám dost času.

1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát, pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: „Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!“
„Zalez zpátky do vozu, ženo!“

2. Jen tři bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“
„Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“

3. Už jen dvě bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“
„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: „Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!“
„Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“

- 5.** Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

- Ami . G C
1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku,
 . E⁷ Ami
 nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.
 |. G | C G | C Dmi E⁷ Ami
 A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 2.** Copak sobě myslíš, má milá panenka,
 vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko.
 A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- 3.** A já sa udělám malú veveričkú,
 a uskočím tobě z dubu na jedličku.
 Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- 4.** A já chovám doma takú sekerečku,
 ona mi podetne důbek i jedličku.
 A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- 5.** A já sa udělám tu malú rybičkú,
 a já ti uplynu pryč po Dunajíčku.
 Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- 6.** A já chovám doma takovú udičku,
 co na ni ulovím kdejakú rybičku.
 A ty přece budeš má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- 7.** A já sa udělám tú velikú vranú
 a já ti uletím na uherskou stranu.
 Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- 8.** A já chovám doma starodávnú kušu,
 co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
 A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- 9.** A já sa udělám hvězdičkú na nebi
 a já budu lidem svítiti na zemi.
 Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

Ami G C
R: Ráda se miluje, ráda jí,
F Emi Ami
ráda si jenom tak zpívá,
G C
vrabci se na plotě hádají,
F Emi Ami
kolik že času jí zbývá.

F C
1. Než vítr dostrká k útesu
F C E
tu její legrační bárku
Ami G C
Pámbu si ve svém notesu
F Emi Ami
udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii,
a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí
v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky,
tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky
snad její podoba příští.

Ráno bylo stejný

Nezmaři

- 1.** Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
a tý holce v sáčku řek: „Dobrýtro, miláčku,
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici.“
- 2.** Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dávali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.
- R:** Ráno bylo stejný, nesváteční
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: „na blatech svítá“,
každej byl tak trochu sám, hm.
- 3.** Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.
- R:**

Ami C G D Ami C G D

Ami C G D Ami C G D

1. Rodné lány dávno rozorány,

Ami C G D Ami C G D

z našeho hřiště je dávno parkoviště.

Rybník zasypán, zmizela hejna vran a

zůstali jsme jen my děti, zmatené i ve čtyřiceti.

Ami C Emi D

R: Zamrzli jsme moje milá asi v ledu,

Ami C Emi D

co bude dál říci nedovedu.

Co zbude po nás až jednou led roztaje,

Ami C Emi D Ami C Emi D

asi jen kyselej smích a fakturační údaje.

2. Z tajných míst je dneska asfaltová cyklostezka,

naš rodný dům ustoupil billboardům.

Pryč je řeka čistá zbylo jen málo místa

a zůstali jsme jen my děti, zmatené i ve čtyřiceti.

R:

3. Na startu stojí běžec co ještě nevyběh,

žaludek svírá křeč v žilách tepe krev.

Na startu stojí běžec co ještě nevyběh,

Ami C G D Ami

tak hodně štěstí a hlavně hochu žádný spěch.

C G D Ami C G D

... žádný spěch.

R:

R:

Rodné údolí

G C
1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
G D
každý krok v srdci mém zabolí,
G C
zakrátko bude mi všechno cizí,
G D G
nespatřím své rodné údolí.

C
R: Zavolám: nashledanou, nashledanou,
G D G
nashledanou, rodné údolí,
C
Zavolám: nashledanou, nashledanou,
G D G
při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, ptá k nebo mrak.

R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónníbl ues,
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R: ...
nohama stíráš rosu na kolejích...

Rovnou, tady rovnou

Michal Tučný

G G⁷
1. Tak už jsem ti teda fouk
C G
prsten si dej za klobouk
C D G
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
D G
to ti říkám rovnou.

G G⁷
R: Rovnou jó tady rovnou,
C G
rovnou jó tady rovnou,
C D G
prostě tě pic a nehledej mě víc,
D G
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentuky do Tennessee,
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou, já smejuám stopu svou,
to ti říkám rovnou.

R:

Řekni, kde ty kytky jsou

Marie Rottrová

C Ami F G
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,

C Ami Dmi G
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,

C Ami D⁷ G
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,

F C Dmi G C
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

1.

G Emi Ami DG A

1. Sbohem galánečko já už musím jí ti.

D Hmi Emi AD

sbohem galánečko já už musím jí ti.

Ami D G C D
[: Kyselé vínečko, kyselé vínečko.

G CDG
Podalas mně k pití. :]

2. Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu.
Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu.

[: Kyselé vínečko, kyselé vínečko.
Podalas mně v džbánu. :]

3. Ač bylo kyselé přeca sem sa opil.
Ač bylo kyselé přeca sem sa opil.

[: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím.
Co jsem všechno tropil. :]

4. Ale sa nehněvám žes mňa ošidila.
Ale sa nehněvám žes mňa ošidila.

[: To ta moja žízeň to ta moja žízeň.
Ta to zavinila. :]

Rec: „Hej! Kam jedete?“
„K brodu!“
„Vemte mě kousek sebou!“
„Tak si sedněte. Hyjé!“

Emi . . . D . . .

1. Plání se blíží sedm dostavníků,

Emi . . . D . . .
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,

C Ami D C . . .
sveze tě dál za pár dobřejch slov a díků

C Ami D Emi
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

. A Ami Emi

R: Hyja hyja hou, dlouhá bude cesta,

. A Ami Emi
dlouhá jako píseň, co mě napadá,

. A Ami Emi
hyja hyja hou, sám když někdy stojím,

. C D Emi . . .
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidní ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopyzaplaví.

R:

1. Jdu s děravou patou,
 mám horečku zlatou,
 jsem chudý, jsem sám, nemocen.
 Hlava mě pálí
 a v modravé dáli
 se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí,
 tam stopy jsou vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát.
 Sám v dřevěné boudě
 sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
 počítej lásko má s tím.
 K nohám ti dám zlaté pruty
 nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem
 a vlci už jdou sem,
 už slyším je výt blíž a blíž.
 Už mají mou stopu,
 už větrí, že kopu
 svůj hrob, a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: ...

D D⁷ G
K nohám ti dám zlaté pruty
G D A⁷ D
nebo se vůbec nevrátím.

Kapo na 1. pražci

G D Emi C Emi C Emi D G G

- Emi C D
1. Podle nepsanejch zákonů hledáme něco, co nám nejspíš schází.
Emi C D
Podle prastarejch pudů, který nás nutěj furt za něčim jít.
Emi C D
Do stejný řeky nikdy nevstoupíš, klacky sám sobě pod nohy házíš.
Emi C D
Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání.

- G D Emi C
R: Že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín
Emi C
A někdy je tma kolem nás
Emi D
To když zrovna nejsme stálí
G D
Najednou blížký jsou si vzdálený
Emi C
To z očí kouká nám
Emi C
Tak na chvílí stůj, vzpomínej
Emi D G
No a příznej, taky jsme se báli, co bude dál.

- 2.** Každěj ctí asi jinej zákon a kdo ví, co nám odvahu dává.
Každěj má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno víš líp.
Jak když přesadíš starej strom, taky to nebude velká sláva.
Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání.

R:

C F C G
1. [: Skřítkové tesaři vylezte z mechu. :]

C C⁷ F G
[: Chopte se náčiní, postavte střechu. :]

2. [: Skřítkové ze skal a skřítkové z lesa. :]
[: Pila ať pracuje, sekera tesá. :]

C Ami
R1: Šupi dupi dup, raz dva tři, hej rup,

F G
pidimužík pracuje.

C Ami
Šupi dupi dup, raz dva tři, hej rup,

F G C
pidimužík kutá.

C Ami
Šupi dupi dup, jedli nebo buk,

G
všechno krásně zpracuje.

C Ami
Šupi dupi, dub, raz dva tři, hej rup,

F G C
nebozízkem vrtá.

F
3. At' mistr šindelář koná své dílo
C
střechu nám pokryje, kdyby snad lilo

F
držte si klobouky, nasad'te helmy

D G
mistr na to provede způsobem střelným.

R1:

4. [: Skřítkové zedníci zanechte spánku. :]
[: Vezměte kladívko, lžíci a fanku. :]

5. [: Písek se červená, vápno se bělá. :]
[: Brána je zřícená, ať stojí celá. :]

R2: Šupi dupi dup, raz dva tři, hej rup,
už to máme pod střechou.
Šupi dupi dup, raz dva tři, hej rup,
už to máme v suchu.

R2:

Ami Emi H⁷ Emi⁷

Ami Emi H⁷ Emi⁷

Emi H⁷ . Emi

- 1.** Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami Emi

- R:** Žízeň je veliká, život mi utíká,

H⁷ Emi
nechte mě příjemně snít,

Ami Emi
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

H⁷ Emi
zpívat si s nima a pít.

- 2.** Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

- 3.** Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Ami

- 1.** Ta dívka u oltáře

Ami

co pohled tvůj ted' váže

Ami G

skrýt závist zkouší

Ami

za vlastním bohatstvím

Má krásu, moc i slávu
přesto vidíš že se trápí
když tvář zakrývá jí závoj
tkanej z černejš pavučin

Ami G Ami

R: Á...

- 2.** Proč přišla takhle zrána
a co si žádá u pána
že svíčku drží v dlaních
tiše obchod nabízí

Bože vyslyš moje přání
jak neřekneš svý ANO mi
tak d'áblu ruku podám
když mi pomoc přislíbí

R:

- 3.** No jen řekni dám ti to co chceš
já věřím ty to dokážeš
slib krví potvrdím
jen dej at' nikdo nemá víc

Mě pálí když je kdokoliv
s víc štěstím se vším cokoliv
co zrovna nemám já
radši at' sama nemám nic

R:

- 4.** Ted' otáčí se s nevolí
jak d'áblu podpis zabolí
už do rysů jí kreslí
vrásky z duše šedivý

Pak konečně k nám promluví
skřek havraní tu zakrouží
a mezi námi hledá
svoji oběť vybírá

Když ne mě radši nikomu
a slova nejsou k ničemu
to slečna závist vstoupila
zas do někoho z nás

R:

G D C D

Tak jsme byli včera na Portě

G D C D

a když jsme se vraceli cestou domů

G

tak jsme viděli dřevorubce,

D

C

D

G D C D

jak poráží strom a ten strom plakal. . .

G D C D

1. Proč medvěd pláče v dutině stromu,

G D C D

veverka v depresi v hloží sedí,

G D C D

květiny vadnou i tremp ztratil žracák,

G D C D

trenýrky, sekýru, prezervativy, spacák.

G D C D G D C D

R: Protože hů a hů, sovy v mazutu houkaj,

G D C D G D C D

hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

G D C D G D C D

hů a hů, sovy v mazutu houkaj,

G D C D G D

hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

2. Hajný jde sklesle lesní tišinou

a cestou sbírá umrlé zmije,

včera byl na Bábě a neví čím jsou,

jestli jsou to zmije nebo schizofrenie.

R:

- 1.** U stánků na levnou krásu,
 postávaj a smějou se času
 s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

- 2.** Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy.
 Neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

- R:** Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky.

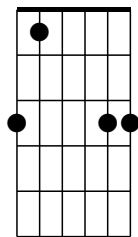
Tak málo je, málo je lásky.
 Ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

- 3.** U stánků na levnou krásu,
 postávaj a ze slov a hlasů.
 Poznávaj jak málo jsme jim stačili dát.

R:

- X.** U stánků na teplý pivo,
 postávaj a vochcávaj zdivo.
 S holkou, s holkou co nemá kam jít.

- R:** Jen zahlídli svět, toť zkušenost tvrdá,
 tak málo se, málo je lásky,
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

Gmi

Emi

- 1.** Potkal jsem ji na Žofíně,

G celá v černém, nesla se jak páv,
Emi záda bílý od stěn měla,
u šatny mě chytla za rukáv.

G D Ami Emi

- R:** Špinavá, špinavá, špinavá, špinavá krásná holka,
ta mě na kolena dostala, teď po mně jen tak kouká,
špinavý, špinavý, špinavý, vona má špinavý záda,
nepije, nekouří, nesladí a má to tolik ráda.

- 2.** Cestou taxíkem pak domů
zašpinila trochu sedadla,
pak za dveřma v jejím bytě
kolem krku mě hned popadla.

R:

- 3. Ráno zase na ulici**
řekla mi, že byl to jenom žert,
schlíplej beru ranní tramvaj:
Sakra, holka, ať tě veme čert!

- R:** Špinavý, špinavý, špinavý, mi ukázala záda,
nepila, kouřila, nevadí, vždyť to má tolik ráda,
špinavý, špinavý, špinavý, vona má špinavý záda,
nepije, nekouří, nesladí a má to tolik ráda.

Tak už mi má holka mává

Wabi Ryvola

Emi D C Emi
1. Posledních pár minut zbejvá jen

D Emi
máš teplou dlaň, už se Astmívá.

D C Emi
Těžký je říct, že se končí den

D A CE
vlak poslední vagón míííívá.

G
R: Tak už mi má holka mává

F D
ve vočích má slzy pálivý

Emi C A⁷ D⁷
Život jde dál, to se stává, já to vím.

G
Tak už mi má holka mává

F D
výpravčí zelenou dáááává.

Emi
Tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed',
tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení
holkám se ve vočích střádá
smutek je šátek osamění
co mužskejm na cestu dává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak ted' řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

R:

1. Ten den co vítr listí z města svál
 můj džíp se vracel jako by se bál
 že asfaltový moře odliv má
 a stáj, že svýho koně nepozná.

R: Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst
 řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.
 Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš
 tenkrát ptal jsem se Terezo kolik mi polibků dáš, naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
 Proč vítr mlátí spoustou okenic?
 Proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
 zaznívá odněkud něžný tón Flaut
 a v závěji starýho papíru
 válej se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím že Terezu už nepotkám.
 Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a vosmělý město mlčící.

R:

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej dětskej snům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
ted' mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R1:

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2:

Emi C
On toužil, kroužil, bylo to tak.

G D
Tu holubici pouštím do oblak.
Přes matný stěny já vidím dál.
Maluju to jako by jsme byli pár.

A Ty víš, že sníš.
Po kousku mojí duše jako šíp vystřelím z kuše.

Když mám nad hlavou píseň toulavou.
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak.
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já.
To Ti přísahám, budu tam jen sami dva.

On toužil, kroužil, bylo to tak.
Tu holubici pouštím do oblak.
Přes matný stěny já vidím dál.
Maluju to jako by jsme byli pár.

On toužil, kroužil, bylo to tak.
Tu holubici pouštím do oblak.
Přes matný stěny já vidím dál.

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát.
Přece samotnou Tě tady nikdy nenechám.
Je to bezprostřední vášeň, chci Tě mít.

Když mám nad hlavou píseň toulavou.
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak.
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já.
To Ti přísahám, budu tam jen sami dva.

(4x):

On toužil, kroužil, bylo to tak.
Tu holubici pouštím do oblak.
Přes matný stěny já vidím dál.
Maluju to jako by jsme byli pár.

1. *Ami* *G* *Ami* *E*
Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
 Ami *G* *F* *Ami*
at' vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Ami *G* *Ami* *E*
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
 Ami *G* *F* *Ami*
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

R: *F* *G* *G*⁷ *C*
Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát.
F *G* *F* *G*
Na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem zapomněl hrát,
 Ami
zapomněl hrát.

2. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:

3. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.

Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabolej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen – Toulavej.

R: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

4. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
at' vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Trpasličí svatba

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

F G C G⁷

1.

C F C

V lese, jó, v lese na jehličí

D G

koná se svatba trpasličí

C F E

žádná divná věc to není

F C F G C

Šmudla už má po vojně a tak se žení.

2. Malou má ženu malinkatou
s malým věnem s malou chatou
už jim choděj telegrámky
už jim hrajou Mendelssohnka na varhánky.

G C G

R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí

C G

protože láskou hoří i to srdce trpasličí

C G

a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí

C G

ten at' se dívá co se děje v lese na jehličí.

3. Mají tam lásku jako trámek
pláče tchýňka, pláče tchánek
šťěstíčko přejou mladí, staří
v Papinově Chrníčku se maso vaří.

4. Pijou tam pivo popovický
Šmudla se polil, jako vždycky
Kejchal kejchá na Profouse
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R:

C F C D G C F E F C F G C

R:

1. ...

F C
Vždyť Šmudla už má po vojně,

F C
vždyť Šmudla už má po vojně,

F C
vždyť Šmudla už má po vojně,

F G C
a tak se žení.

C G C

1.

C

V řadě za sebou
tři čuníci jdou
ťapají si v blátě

Ami

cestou necestou.

Dmi

Kufry nemají

G

cestu neznají

Dmi

vyšli prostě do světa

G⁷

a vesele si zpívají.

C

Ami

Ví-vi vi-vi ví, ví-vi vi-vi ví, ví-vi vi-vi-ví-ví, vi-vi vi-vi-ví,

Dmi

G Dmi

G⁷

Ví-vi vi-vi ví, ví-vi vi-vi ví, ví-vi vi-vi ví-vi vi-vi, ví-vi vi-vi-ví

2. Auta jezdí tam, náklad'áky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: ví ví ví. . .

3. Levá, pravá - ted'!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: ví ví ví. . .

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: ví ví ví. . .

- 5.** Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: ví ví ví. . .
- 6.** Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojd'me s nima zazpívat si jejich píseň veselou: ví ví ví. . .

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Dmi C Dmi
 který v drápech má d'ábel sám.

Dmi C Ami
 Bílou přídí šalupa „My grave“

Dmi C Dmi
 míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi C Dmi
 někdo do písku poskládal.
 Slzy v očích měl a v ruce znavený,
 lodní deník, co sám do něj psal

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačka jen.
 Chřestot nožů při kterých přejde smích,
 srdce kámen a jméno „Sten“

R:

3. Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál
 Druhej kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
 Fatty Rodgers těm dvěma život vzal
 Svědomí měl vedle nich si klek.

Snad se chtěl modlit:

Vím,trestat je lidský, ale odpouštět božský. At' mi tedy Bůh odpustí. . .

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
 jsem jim do písku poskládal
 Slzy v očích měl a v ruce znavený
 lodní deník a v něm co jsem psal. . .

Dmi Dsus²

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami Dmi

když ze sna budí šumící les.

Dmi Dsus²

A když se zvedám s písničkou známou

Ami Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi Dsus²

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

C Dmi D⁴ Dsus² Dmi

za chvíli půjdem toulat se dál.

A vodou z říčky oheň se zháší,

tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.

Tam mnohý z pánů měl by se kouknout

a hned by viděl, jaký chcem svět.

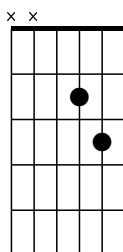
R:

3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná.

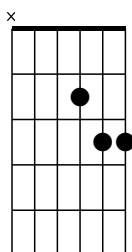
Bobříků sílu a odvahu touhy,

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

Dsus²

D⁴

R: Ami . D .
[: Vap ta ba dap ta bada dap tá, ta da da, vap ta ba da da dádá ta
F E Ami E⁷
bada dap tá, ta ba da dap tá, tada da da da. :]

1. Ami . D .
V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí
F E .
ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál.
V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí
E⁷
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.
A⁷
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká
Dmi .
že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G . E E⁷
zadní otevřená, zadní otevřená.
Ami . Dmi
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet to jsi tenkrát řekla,
G . E E⁷
že se nechceš vracet, že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvané Knecht.

Ami Dmi G⁷ C
Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft.

C F G⁷ C
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval.

Ami Dmi G⁷ C
Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.

R: [C F G⁷ C
:] Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Ami Dmi G⁷ C
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každěj byl namol.

R:

3. Na lod' padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskéjchmávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
„Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, ted' to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

D A C G
Ospalá vrátnice a na polici poslední dva klíče,
Emi C A .
v skleněné vitrínce se smutně krčí pro turisty kýče.

Vrzavé schodiště, ošlapané snad milióny kroků,
kráčíte nejistě, vnímáš jen křivku jejích boků.

Manželský postele a vycházková uniforma v skříni,
zelená košile, ty zatím dumáš o svatební síni.

Hodinky na ruce, které tvůj čas tak neúprosně měří,
kdy sáhneš po klíče těch oprýskaných hotelových dveří.

Kdy vstaneš z postele a městem v předpisovém saku,
vůbec ne vesele ji budeš doprovázet k poslednímu vlaku.

Kdy ještě ucítíš naposled ve svých její teplé dlaně,
zašeptáš tiše: „Piš“, a její pusa bude chutnat slane.

Kdy trochu zklamaně a smutně projdeš pod nápisem východ,
kdy řekneš na bráně: „Vojín XY vám hlásí příchod. . . “

Whisky, to je moje gusto

Yveta Simonová, Yveta Simonová

R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi G⁷ C Ami D⁷ G⁷
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
C C⁷ F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Fmi A⁷ C E⁷ Ami
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
Fmi C Ami Dmi G⁷ C
jen když j e co pít.

Cmi Fmi
1. Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Cmi G⁷
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi Fmi
Kdo chce se stát mužem, ten whisky pije rád,
Cmi Fmi⁶ G⁷ C
a proto všichni můžem společně zazpívat:

R:

Yellow Submarine

The Beatles

G D C G

1. In the town where I was born

Emi Ami C D

lived a man who sailed to sea

G D C G

and he told us of his life

Emi Ami C D

in the land of submarines.

2. So we sailed up to the sun
till we found the sea of green
and we lived beneath the waves
in our Yellow Submarine.

G D

R: [: We all live in a Yellow Submarine

. G

Yellow Submarine Yellow Submarine. :]

3. And our friends are all on board
many more of them live next door
and the band begins to play.

R:

4. As we live a life of ease
every one of us has all we need
sky of blue and sea of green
in our Yellow Submarine.

R:

R:

Zabili, zabili (Balada pro banditu)

C F Dmi F C
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
C F Dmi F C
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

C F
R: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
C F
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
C
není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R:

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R:

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Ami Asus² Ami Asus² Ami Asus² Ami Asus²

Ami Asus² Ami Asus² Ami Asus² Ami Asus²

F F F F Ami Asus² Ami Asus²

Ami Asus² Ami Asus²

1. Větr sněh zanésl z hor do polí,

Ami C G Ami

já idu přes kopce, přes údolí,

C G C

idu k tvej dědině zatúla nej,

F C E Ami Fmaj⁷ Ami Esus⁴

cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C F C Dmi E

R: Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeco je zafúkané.

Ami C G C F Dmi E Ami

Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeco je zafúkané.

Emi D G H⁷ Emi D G H⁷ Emi

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snád' enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: ... okénko k tobě je zafúkané.

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: ... mé stopy k tobě sú zafúkané.

G D Emi C G D C

1.

G D Emi C G D Emi C

Když ráno vstanu, tak políbím svoji milovanou ženu,
snídani do postele dám jí a růži z lásky k tomu,
ještě umeju nádobí z večere a vydrhnu vanu,

G D Emi C G D C

svačinu udělám si do práce a odcházím z domu.

G D Emi C G D C

Mám skvělou ženu.

- 2.** První, co ráno udělá je, že mi oslintá hubu.
Nesnáším jídlo do postele, tu každodenní nudu.
Při sexu vykřikuje: „Promiň, lásko já už budu!“.
Ze zvyku zamávám mu z postele, když říká: „Já už pudu!“.
Nesnáším svého muže.

G

R: Já jsem zamilovaný – já jsem nešťastná.

C

Já jsem zamilovaný – já jsem nešťastná.

Emi

Já jsem tak zamilovaný do ní, je překrásná.

D

G D Emi C G D C

A já jsem nešťastná, já jsem tak nešťastná.

- 3.** V práci počítám minuty, kdy půjdu domů za svou ženou.
At' se sem nevrací.
Těším se na to, až si napustíme plnou vanu s pěnou.
Kterou fakt nesnáším.
Do ouška pošeptám jí, že je mojí jedinou.
Nech si to pro jinou.
Vzpomínám na den, kdy si řekla ano a byla mou.
To bylo chybou osudnou.

R:

G

Já jsem tak zamilovaný!

Emi G D Emi
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě lod',
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

R:

G D Emi C

G D
V pohádkách najdeš

Emi C
moudrou pravdu spousty příběhů
stejně i svůj v nich můžeš číst.
Okouzlí cizí žena lásku tvou
toho s kým jste si souzeni
tak jak to nést kde návod vzít.

Jenom si vzpomeň
jednou přijela tak Zimní královna
malýho kluka odvezla na saních.
Gerda pláče
volá Káji, Káj má srdce studený
malá Gerda musí ho zachránit.

Otři si slzy
dobře víš, že pláč ten nic už nespraví
musíš teď jít, ne takhle stát.
Nezoufej,
dej si radit pohádkou
tu už víc nikdo nezmění
osud ti dá co musí dát.

Jenom si vzpomeň. . .

Bude to boj
srdce z ledu, její cit
dobře víš kdo v něm zvítězí.
Vzpomene Káj a jeho srdce roztaje
a stejně ty, jdi teď za ní
je v tvých silách tu druhou porazit
tak jako Gerda, když šla za Kájem.

- 1.** Emi G
Až mě zítřka ráno v pět, ke zdi postaví,
|C D |G E
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
|Ami D |G Emi
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
|Ami H⁷ |Emi Ami D G Emi
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami H⁷ Emi
a pak vzpomenu si na tebe. . .
- 2.** Až zítřka ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
- 3.** Až zítřka ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
- 4.** Až zítřka ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
Lásko, nezapomeň a žij. . .

|D G |D G |D G |D G |
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
 |D G |D G |D G |D
 velmi radno je plavat na dno za ní,
 |A . Hmi
 Potom počkej, až se zeptá, na to, co tě v mozku lechtá.
 |D G |D G |D G |D G |
 Nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
 želví nervy od želvy schovám stranou,
 jednu kád' dám zvlášť pro tebe, a pak aspoň dvě pro sebe.
 Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

| A |G D |. A |G D |
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastněželva hledá,
 G . A . G . A .
 ona ho na něco nachytá, i když si to pozděj vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
 ten, kdo nechce, pak brzo slzy roní,
 jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí,
 má se nebát želev a spousty vodní.

R: